The Revelation at Sinai (Shemot chapters 19, 20, 24)

Rabbi Hayyim Angel National Scholar, Institute for Jewish Ideas and Ideals (jewishideas.org) Bible Faculty, Yeshiva University Tanakh Faculty, Beit Midrash of Teaneck

1. שמות יט:כה; כ:א-ז, טו-יח

(כה) וירד משה אל־העם ויאמר אלהם: ס

(כ \cdot א) וַיִדַבָּר אַ-לַקִים אָת כַּל־הַדָּבַרִים הַאַלָּה לָאמר \cdot י ס (ב-ג) אַנֹכִי הי אַ-לַקִיד אָשֶׁר הוצאתיד ַמאַרֵץ מִצְרַיִם מָבֵּית עַבָּדִים לֹא יִהְיֵה־לְךְּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי : (ד) לא תַעֲשֶׂה־לְךְּ בֶּסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אַשֶּׁרֹ בַּשַּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בַּאַרָץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַיִם מִתַּחַת לַאַרֵץ: (ה) לֹא־תִּשְׁתַּחְוֹה לָהֶם וְלֹא תעבדם כִּי אַנֹכִי ה׳ אַ-לקִידּ אַ-ל קַנַּא פַּקָד עון אַבת על־בַּנִים על שַלְשִים ועל רבַעים לשנאַי: (ו) ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: ס (ז) לא תשא את שם הי א-לקיד לשוא כי לא ינקה הי את ...: אַשַּריישַא אַת־שָׁמוֹ לַשַּׁוָא

(טו) וכל־העם ראים את־הקוֹלת ואת־הלפּידם ואת קוֹל השׁפר ואת־ההר עשׁן וירא העם וינעוּ ויעמדוּ מרחק: (טז) ניאמרו אַל־משה דַבּר־אַתַּה עַפַּנוּ וְנַשְּׁמַעָה וְאַל־יָדַבֶּר עָפַנוּ אַ-לֹקִים פַּן־נַמוּת: (יז) וַיאמר משֶׁה אֶל־הַעָם אַל־תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בַּא הַאֵּ-לֹקִים וּבַעֲבוּר תַּהְיֶה יְרָאַתוֹ עַל־בְּנֵיכֶם לבלתי תחטאו: (יח) וַיַּעַמֹד הַעָם מֵרַחֹק וּמֹשֶׁה נְגָשׁ אֱלֹּהָעַרְפֶּל אֲשֶׁרֹשָׁם הָאֱ-לֹקִים:

Exodus 19:25; 20:1-7, 15-18

^{19:25}And Moses went down to the people and spoke to them.

^{20:1}God spoke all these words, saying: ²I the LORD am your God who brought you out of the land of Egypt, the house of bondage: ³You shall have no other gods besides Me. ⁴You shall not make for yourself a sculptured image, or any likeness of what is in the heavens above, or on the earth below, or in the waters under the earth. ⁵You shall not bow down to them or serve them. For I the LORD your God am an impassioned God, visiting the guilt of the parents upon the children, upon the third and upon the fourth generations of those who reject Me, ⁶but showing kindness to the thousandth generation of those who love Me and keep My commandments.

⁷You shall not swear falsely by the name of the LORD your God; for the LORD will not clear one who swears falsely by His name...

¹⁵All the people witnessed the thunder and lightning, the blare of the horn and the mountain smoking; and when the people saw it, they fell back and stood at a distance. ¹⁶"You speak to us," they said to Moses, "and we will obey; but let not God speak to us, lest we die." ¹⁷Moses answered the people, "Be not afraid; for God has come only in order to test you, and in order that the fear of Him may be ever with you, so that you do not go astray." ¹⁸So the people remained at a distance, while Moses approached the thick cloud where God was.

ויאמר הי אל־משה הנה אנכי בא אליד בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמד וגם־בד יאמינו לעולם ויגד משה את־דברי העם אל הי:

Exodus 19:9

And the LORD said to Moses, "I will come to you in a thick cloud, in order that the people may hear when I speak with you and so trust you ever after." Then Moses reported the people's words to the LORD.

3. דברים ה:ד-ה, יט-כה

(ד) פַּנִים בְּפַנִים דָּבֶּר הי עַמַכֶם בַּהַר מִתּוֹדְ הַאֵשׁ: (ה) אַנֹכִי עֹמֵד בִּין־הי וּבַינֵיכֶם בַּעַת הַהָּוֹא לָהַגִּיד לַכֶם אתדבר הי כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר : [פסוקים ו-יח : עשרת הדברות]...(יט) אָת הַדָּבַרִים הַאֶּלֶה דָבֶּר ה׳ אֱלֹכָל קַהַלְכֶם בַּהַר מִתּוֹדְ הַאֲשׁ הַעַנַן וְהַעַרְבֶּל קוֹל וָלֹא יַסַף וַיִּכְתָּבֶם עַל־שָׁנֵי לחת אַבַנִים וַיִּתָּנֶם אַלַי: (כ) וַיָּהִי כָּשָׁמַעֶּכֶם אַת־הַקּוֹל מִתּוֹדְ הַחֹשֶׁדְ וְהַהַר בַּעֵר בַּאַשׁ וַתַּקַרְבוּן אַלַי כַּלרָאשִׁי שבטיכם וזקניכם: (כא) ותאמרו הן הראנו הי א-לקינו את־כבדו ואת־גדלו ואת־קלו שמענו מתוד האש הַיּוֹם הַאָה רָאִינוֹ כִּייִדָבֶּר אֵ-לֹקִים אֶת הַאָּדָם וָחֵי: (כב) וְעַתַּה לַמַּה נַמוּת כִּי תֹאכָלֵנוּ הַאֵשׁ הַגָּדֹלָה הַזֹּאת אָם־יֹסְפִים אָנַחָנוּ לִשְׁמעַ אֶת־קוֹל ה׳ אֱ-לֹקִינוּ עוֹד וַמַתְנוּ : (כג) כִּי מִי כַל־בַּשַּׁר אֲשֵׁר שַׁמַע קוֹל אֱ-לֹקִים חַיִּים מדבר מתוד האש כמנו ויחי: (כד) קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר הי א-לקינו ואת תדבר אלינו את בּלאַשֶּׁר יִדַבָּר הי אַ-לקינוּ אֵלֵידְ וַשְּׁמַענוּ וַעַשִּינוּ: (כה) וַיִּשְׁמַע הי אַת־קול דְּבַרִיכֶם בַּדְבַּרְכֶם אַלַי וַיּאמֵר הי אַלַי שַּמַעִתִּי אֵת־קוֹל דָּבָרָי הַעַם הַזֶּה אֲשֶׁר דָּבָּרוּ אֱלֵיךְ הֵיטִיבוּ כַּלֹאַשֵּׁר דְבָּרוּ:

Deuteronomy 5:4-5, 19-25

⁴Face to face the LORD spoke to you on the mountain out of the fire—⁵I stood between the LORD and you at that time to convey the LORD's words to you, for you were afraid of the fire and did not go up the mountain—saying...

¹⁹The LORD spoke those words—those and no more—to your whole congregation at the mountain, with a mighty voice out of the fire and the dense clouds. He inscribed them on two tablets of stone, which He gave to me. ²⁰When you heard the voice out of the darkness, while the mountain was ablaze with fire, you came up to me, all your tribal heads and elders. ²¹ and said, "The LORD our God has just shown us His majestic Presence, and we have heard His voice out of the fire; we have seen this day that man may live though God has spoken to him. ²²Let us not die, then, for this fearsome fire will consume us; if we hear the voice of the LORD our God any longer, we shall die. ²³For what mortal ever heard the voice of the living God speak out of the fire, as we did, and lived? ²⁴You go closer and hear all that the LORD our God says, and then you tell us everything that the LORD our God tells you, and we will willingly do it." ²⁵The LORD heard the plea that you made to me, and the LORD said to me, "I have heard the plea that this people made to you; they did well to speak thus.

(ט) רַק הָשָּׁמֶר לְדְּ וּשְׁמֹר נַפְשְׁדְּ מְאֹד בֶּּן־תִּשְׁכֵּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶידְ וּפֶּן־יָסוּרוּ מִלְּבָבְדְּ כֹּל יְמֵי חַיֶּידְּ הְוֹדַעְתָּם לְבָנֶידְּ וְלִבְנֵי בָנֶידְּ: (י) יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי הי אֱ-לֹקֶידְּ בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר הי אֵלַי הַקְהֶל־לִי אֶת־הָעָם וְאֲשְׁמִעֵם אֶת־דְּבָרִי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לְיִרְאָה אֹתִי כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן: (יא) וְתִּשְׁרְבוּו וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בּעֵר בָּאֵשׁ עַד־לֵב הַשִּׁמֵיִם חֹשֶׁדְ עָנֶן וַעְרָפֶּל: (יב) וַיְדַבֵּר הי אֲלֵיכֶם מִתּוֹדְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זוּלָתִי קוֹל: (יג) וַיַּגֵּד לָכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִּוָּה אֶתְכֶם לַעְשׂוֹת עַשֶּׂרֶת הַדְּבַרִים וַיִּכְתָּבֶם עַלִּשְׁנִי לְחוֹת אַבַנִים:

Deuteronomy 4:9-13

⁹But take utmost care and watch yourselves scrupulously, so that you do not forget the things that you saw with your own eyes and so that they do not fade from your mind as long as you live. And make them known to your children and to your children's children: ¹⁰The day you stood before the LORD your God at Horeb, when the LORD said to Me, "Gather the people to Me that I may let them hear My words, in order that they may learn to revere Me as long as they live on earth, and may so teach their children." ¹¹You came forward and stood at the foot of the mountain. The mountain was ablaze with flames to the very skies, dark with densest clouds. ¹²The LORD spoke to you out of the fire; you heard the sound of words but perceived no shape—nothing but a voice. ¹³He declared to you the covenant that He commanded you to observe, the Ten Commandments; and He inscribed them on two tablets of stone.

5. שמות כד:א-יא

(א) וְּאֶלִּמֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶלִּהי אַתָּה וְאַהְרֹן נֶדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזְּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְּתַּחְוִיתֶם מֵרְחֹק :...(ג) וַנֶּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֵת כָּל־דִּבְרֵי הִי וְאֵת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל־הָעֶם קוֹל אֶחָד וַיּאמְרוּ כָּלֹהַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר הי וַעֲשֶׂה : (ד) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֵת כָּל־דִּבְרֵי הי וַיַּשְׁכֵּם בַּבּּקֶר וַיִּבֶּן מִזְבֵּח תַּחַת הָהָר וּשְׁבִים עֵשְׂרָה מֵצֵבָה לִשְׁמָע: (ח) וַיִּקַח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּזְלֵק עַל־הָעָם וַיִּאמֶר הִנֵּה זִם־הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת הי עִמְּכֶם עַל כָּל־ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: (ט) וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהַרוְ נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזּקְנֵי יִשְׂרָאֵל: (י) וַיִּרְאוּ אֵת אֱ-לֹקִי יִשְׂרָאֵל לְא שָׁלַח יָדוֹ וַיֶּחָת לְבְנִי הְפָבְעִם וַיִּשְׁמִיִם לָטֹהַר: (יא) וְאֶל־אֲצִילֵי בְּנִי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיֶּחָזוּ אֶת־הָאֱ-לֹקִים וַיִּאֹּכְלוּ וַיִּשְׁתוֹּ

Exodus 24:1-11

¹Then He said to Moses, "Come up to the LORD, with Aaron, Nadab and Abihu, and seventy elders of Israel, and bow low from afar...³Moses went and repeated to the people all the commands of the LORD and all the rules; and all the people answered with one voice, saying, "All the things that the LORD has commanded we will do!" ⁴Moses then wrote down all the commands of the LORD. Early in the morning, he set up an altar at the foot of the mountain, with twelve pillars for the twelve tribes of Israel... ⁷Then he took the record of the covenant and read it aloud to the people. And they said, "All that the LORD has spoken we will faithfully do!" ⁸Moses took the blood and dashed it on the people and said, "This is the blood of the covenant that the LORD now makes with you concerning all these commands."

⁹Then Moses and Aaron, Nadab and Abihu, and seventy elders of Israel ascended; ¹⁰and they saw the God of Israel: under His feet there was the likeness of a pavement of sapphire, like the very sky for purity. ¹¹Yet He did not raise His hand against the leaders of the Israelites; they beheld God, and they ate and drank.

Leviticus 25:1

The LORD spoke to Moses on Mount Sinai.

7. ויקרא כו:מו

ָאֶלֶה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר נָתַן ה׳ בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד־מֹשֶׁה

Leviticus 26:46

These are the laws, rules, and instructions that the LORD established, through Moses on Mount Sinai, between Himself and the Israelite people.

8. <u>ירושלמי סוכה ד:ג (דף נד עמוד ג)</u>

אמי רי מיישה בבבל כתיב כמראה אבן ספיר ובמצרים כתיב כמעשה לבנת הספיר ללמדך שכשם שהאבן קשה מן הלבינה כך שיעבודה של בבל היה קשה משעבודה של מצרים.

9. שמות רבה כט:ט

א״ר אבהו בשם ר׳ יוחנן כשנתן הקדוש ברוך הוא את התורה צפור לא צווח עוף לא פרח שור לא געה אופנים לא עפו, שרפים לא אמרו קדוש קדוש, הים לא נזדעזע, הבריות לא דברו, אלא העולם שותק ומחריש ויצא הקול אנכי ה׳ א-לקיך.

10. <u>שבת פח.</u>

ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב: מכאן מודעא רבה לאורייתא. אמר רבא: אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשורוש.

Shabbat 88a

And they stood under the mount: R. Abdimi b. Hama b. Hasa said: This teaches that the Holy One, blessed be He, overturned the mountain upon them like an [inverted] cask, and said to them, If you accept the Torah, good; if not, there shall be your burial. R. Aha b. Jacob observed: This furnishes a strong protest against the Torah. Said Raba, Yet even so, they reaccepted it in the days of Ahasuerus.